

KS BEDRIFT

Samfunnsansvarlig
forretningsdrift

Olje- og energidepartementet
Postboks 8148, Dep
0033 OSLO

(Referanse må oppgis)
Vår referanse: 2004/01922-2
Arkivkode: S00 &00
Saksbehandler: Svein Kamfjord
Deres referanse:
Dato: 16.12.2004

KS Bedrifts hørings svar - Lov om pliktige elsertifikater

KS Bedrift har rundt 120 av landets energiselskap som medlemmer, og vil følgelig gi innspill til høring om "Lov om pliktige elsertifikater" fra Olje- og energidepartementet.

Vi ser svært positivt på mulighetene for at en lov om pliktige elsertifikater kommer på plass så snart som mulig. Den overordnede hensikten med et elsertifikat, er å etablere et system som bringer inn mer elproduksjon fra fornybare energikilder, og som bedrer det økonomiske grunnlaget for slik produksjon. KS Bedrift er av den oppfatning at et slikt system også legger til rette for en viktig næringsutvikling i landets ulike regioner.

KS Bedrift ser det derfor som en viktig og riktig vurdering å lage et teknologinøytralt system som bygger på Fornybardirektivets definisjoner, og at enhver opprustning eller utvidelse av eksisterende produksjon får elsertifikater - som viktige bidrag til økt produksjon fra fornybare energikilder. En riktig vurdering må da være at et anleggs installerte kapasitet (MW) ikke er noen indikator for hvor miljøvennlig et anlegg er, og at miljømessige vurderinger av naturinngrep skal følge vanlige prosedyrer gjennom individuell konsesjonsbehandling. En konsekvens av dette må være at all ny vannkrafttilgang får muligheter i sertifikatmarkedet, fra de minste til de største. Dette er også viktig for harmoniseringen med det svenske systemet.

Det ville vært svært u hensiktsmessig å etablere et system som på sikt kunne ha isolert et norsk-svensk marked fra et utvidet europeisk marked. I kombinasjon med et teknologinøytralt system, er det også i et større marked man får størst effekt av et marked for elsertifikat. Det betyr at den enkelte lokale, regionale eller nasjonale produsent finner den mest optimale løsning med utgangspunkt i lokale naturressurser.

En viktig forutsetning for enhver investor i anlegg som omfattes av ordningen, er at systemet har et langsiktig perspektiv. Derfor noterer KS Bedrift det som positivt og nødvendig at systemet er tenkt å fungere til og med 2025. Men, det bør i realiteten være en åpen ende, med muligheter for å fortsette etter 2025. For å sikre fortsatte investeringer etter 2010-15, er det viktig at systemet jevnlig justeres med tanke på slik langsiktighet, og at de som er tildelt sertifikater er sikret dette i hele perioden, og minst 15 år for teknologier som

er spesielt kapitalkrevende, som for eksempel vindkraft. 10 år er for kort tid, og eksisterende vindkraft kan for eksempel få tilgang til sertifikater i 15 år, minus de år de er gitt driftsstøtte i tidligere år. Vi kan ikke se at det p.t. skal være noen god begrunnelse for nedtrapping av systemet fra 2015, slik som beskrevet i OEDs høringsutkast, og tanker om slike regler skaper usikkerhet om systemet for potensielle investorer.

En godt gjennomtenkt opptrappingsplan er viktig for at et elsertifikatsystem skal fungere. Grundige analyser av faktisk potensial må derfor ligge til grunn for en opptrappingsplan i ordningen. Likeledes bør man foreta en årlig vurdering av det til enhver tid tilgjengelige potensialet, for ikke å ødelegge prissettingen i markedet. Dette er et kritisk punkt for systemets effektivitet. Ingen vil investere hvis kvotenivået settes for lavt (les: lav etterspørsel = lav pris på elsertifikatet), og omvendt kan man risikere svært høye priser og ufortjent "straff" hvis kvotenivået settes for høyt, og ingen kan levere. Systemets legitimitet avhenger av langsiktighet og trygghet for investor og forbruker, knyttet til pris spesielt.

Grensen for hvilke anlegg som får sertifikater med hensyn til byggstart må justeres. Eiere av anlegg som forserte igangsettingen av nye anlegg, for å få ny kraft på nettet så snart som mulig - for å bidra til en bedring av kraftbalansen i en situasjon med stort underskudd på elektrisk kraft - føler det sterkt urettferdig om de nå blir "straffet" for dette, og ikke får delta i sertifikatmarkedet. Enkelte peker også på at de var i kontakt med ansvarlige i OED angående dette med idriftsettelse versus byggstart, og fikk da klare signaler på at en grensesetting skulle relateres til idriftsettelse. Det gir da også mer mening, og er lett å registrere ved start av innmating i nettet. En grensesetting ved 01.01.2004 må i derfor relateres til idriftsettelse og ikke byggstart. Situasjonen for de som satset, og kom i gang før 01.01.2004, er at de ikke vil få støtte verken fra Enova eller sertifikatmarkedet. Det kan neppe være OEDs hensikt.

Et like kritisk punkt for systemets effektivitet, er markedets etterspørsel. Derfor er det ideelle å ilegge alle landets forbrukere av elektrisitet en plikt til kjøp. Rent praktisk er det imidlertid mer hensiktsmessig å aggregereplikten opp til selger av den elektrisitet som forbrukes. KS Bedrift forutsetter at Olje- og energidepartementets noe upresise referanse til "enhver som leverer elektrisitet over nett til sluttbruker" gjelder kraftselger eller kraftomsetter. Disse har til enhver tid oversikt over hvilket salg som er gjort til den enkelte forbruker, og forholder seg til de avlesninger disse sender inn. Det vil da være enkelt å legge en ekstra linje på elektrisitetsregningen, som forteller om kostnad for elsertifikater i forhold til antall MW forbruk i perioden.

Med referanse til de to valgalternativene til §17, mener KS Bedrift det vil være urimelig at den elsertifikatpliktige skal kunne belaste sluttbrukere hvis forbruket ikke er beregningsrelevant. Ergo mener vi § 17, alternativ 2, må inngå i loven, og at alternativ 1 forkastes.

KS Bedrift mener imidlertid at det er for lang tid å vente 5 år mellom stopp og ny idriftsettelse av et ulønnsomt anlegg. Med OEDs egne vurderinger til grunn for mulig eller umulig taktikk i påvente av et elsertifikatsystem, er det ingen grunn til å tro at noen kunne ha forventninger om et slikt system før etter 2003, og selv da var det kun få personer i Norge som hadde slike forventninger. KS Bedrifts forslag er derfor at anlegg som har vært ute av drift i 3 år, og som igangsettes igjen etter det, kan få elsertifikater. Vi kan ikke se at 3 år gir noen administrative ulemper utover det som også gjelder for en ordning på 5 år.

KS Bedrift mener det er positivt at det legges til rette for at også elproduksjon basert på biobrensel får rett til sertifikater. Vi oppfatter det imidlertid som noe uklart hva som menes med at man ikke får rett til elsertifikater ved energigjenvinning. Det er i denne sammenheng behov for avklaring av status til grensen for spesialavfall, som for eksempel trykkimpregnert materiale. Ved forbrenningsanlegg der sortert materiale av biologisk opprinnelse danner grunnlag for produksjon av el, bør det legges til rette for elsertifikater, uavhengig av om dette vurderes som energigjenvinning eller energiutnyttelse. Resultatet, økt produksjon fra fornybare energikilder, er det samme hva man enn kaller det.

En ytterligere problemstilling det er viktig å merke seg i forhold til vindkraft, er at man over tid har hatt svært uklare rammebetingelser. Den produksjonsstøtte mange forholdt seg til fram til høsten 2003, på halv el-avgift, falt bort. Bortfall av støtten har medført at mange av pionerene innenfor vindkraft sitter med anlegg de ikke ser gevinster på, da de som nevnt også defineres ut av sertifikatsystemet i høringsutkastet. Dette kan ikke være systemets hensikt, og disse vindkraftanleggene bør få anledning til å tre inn i sertifikatmarkedet med begrensninger som nevnt i forslag ovenfor.

Nærmere om systemets spesifisering er på de fleste områder vist til å skulle gis i forskrift. For å få et helhetlig inntrykk av totale rammebetingelser gjennom et sertifikatmarked, må en slik forskrift foreligge snarest. Med utgangspunkt i den oversikt som er gitt av Olje- og energidepartementet i denne høringen, stiller KS Bedrift seg overordnet positiv, og vil gjerne bidra i utarbeidelse av en forskrift.

Vennlig hilsen
KS Bedrift

Runa Oppdal Kerr
direktør

Svein Kamfjord
næringspolitisk rådgiver